Lietas Nr. A420208325
A42-02083-25/7
ECLI:LV:ADRJRIT:2025:1128.A420208325.3.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025. gada 28. novembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese D. Ābele

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ (*/Persona A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss Latvijas Republikā.

Aprakstošā daļa

[1] Bangladešas Tautas Republikas (turpmāk – Bangladeša) pilsonis /Persona A/ (*/Persona A/*) (turpmāk – pieteicējs) 2025. gada 17. februārī vērsās Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldē ar iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu. Iesniegumā, sākotnējā un personiskajā intervijās pieteicējs norādīja, ka lūdz patvērumu Latvijā, jo Bangladešā viņam būšot jāmaksā aģentam, kurš esot palīdzējis kārtot ar izceļošanu no Bangladešas saistītas formalitātes. Ja pieteicējs atgriezīsies valstī, aģents draudot sist un nogalināt pieteicēju un visu viņa ģimeni. Pieteicējs Latvijā esot iebraucis uz darba vīzas pamata. Pieteicēju neesot apmierinājuši darba devēja Latvijā nodrošinātie dzīves apstākļi, tāpēc viņš plānoja izceļot uz Itāliju, bet pieteicēju aizturēja Valsts robežsardzes amatpersonas. Darba devējs esot nopircis pieteicējam aviobiļetes atpakaļ uz Bangladešu un aizvedis pieteicēju uz Rīgas lidostu. Tomēr pieteicējs negribēja doties atpakaļ uz Bangladešu. Pieteicējs uzskata, ka savā valstī viņš ir apdraudēts jau kopš 2009. gada, jo esot partijas "Avami līga" (*Awami League*) biedrs.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) 2025. gada 31. jūlija lēmumu Nr. 807/PLN/2025 (turpmāk – Lēmums) pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Nav pamata konstatēt, ka pieteicējs Bangladešā bija politiskajā dzīvē redzama un prominenta persona, lai *Avami līgas*oponentiem būtu pamats vērsties pret pieteicēju. Turklāt pieteicējs personiskajā intervijā atzina, ka Bangladešā nebija saskāries ar uzbrukumiem vai apdraudējumu viņa iespējamas piederības partijai dēļ.

[2.2] Pieteicējs patvēruma procedūras ietvaros ir sniedzis vispārīgu, neprecīzu un nekonsekventu informāciju, līdz ar to viņa stāstītais ir vērtējams kritiski. Pārvalde nav konstatējusi, ka pieteicēja bailēm no vajāšanas viņa politisko uzskatu dēļ būtu saprātīgs un pamatots iemesls.

[2.3] Lietas apstākļi liecina, ka pieteicējs no Bangladešas izceļoja ar mērķi nokļūt kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm, nevis ar nolūku meklēt starptautisko aizsardzību Patvēruma likumā norādīto apsvērumu dēļ.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās ar pieteikumu tiesā, apsvērumus nenorādot. Pieteikumā precizējumā pieteicējs norādīja iepriekš jau pieminētos, kā arī turpmāk norādītos apsvērumus.

[3.1] Patvēruma procedūras ietvaros pieteicējs ir sniedzis detalizētu (nevis virspusēju) informāciju. Lēmumā nav sniegts pamatojums secinājumam par pieteicēja sniegtās informācijas nepatiesumu.

[3.2] Bangladešā šobrīd pie varas ir Bangladešas Nacionālā Partija (*Bangladesh Nationalist Party (BNP), turpmāk – BNP*), savukārt pieteicējs kopš 2009. gada ir *Avami līgas* biedrs. Par pieteicēja piederību *Avami līgai*liecina viņa iesniegtas partijas biedra kartes un partijas biedra zvēresta teksta kopijas. *Avami līgas* biedri Bangladešā šobrīd tiek vajāti, tāpēc pieteicējs pamatoti baidās par savu dzīvību. Pieteicējam Bangladešā draud fiziska vai garīga vardarbība.

[3.3] Pieteicējam dzimtenē draud fiziska izrēķināšanās no aģenta puses, jo izplatīja informāciju, ka viņam izdotā darba vīza ir anulēta.

[4] Pārvalde rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem, papildus norādot šādus apsvērumus.

[4.1] Pārvalde pieteicēja sniegtajā informācijā ir konstatējusi būtiskas pretrunas, līdz ar to pieteicēja sniegtā informācija ir pretrunīgā. Sagrozot faktus, pieteicējs vēlas mākslīgi radīt apstākļus, kuri varētu radīt iespaidu par viņa vajāšanu izcelsmes valstī Bangladešā. Patiesībā pieteicēja patvēruma pieprasīšanas iemesli ir citi, jo pieteicējs savā izcelsmes valstī Bangladešā netika pakļauts vajāšanai Patvēruma likuma izpratnē.

[4.2] Pieteicēja lietas apstākļi liecina par to, ka pieteicējs patvērumu pieprasījis ar mērķi legalizēt savu uzturēšanos kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm. Pieteicējs patvērumu Latvijā pieprasījis brīdī, kad Valsts robežsardzes amatpersonas viņu aizturēja lidostā ,,Rīga", jo pieteicēja ceļošanas mērķis nav atbildis vīzas pieteikumā norādītajam. Pieteicējs sarunā ar Valsts robežsardzes amatpersonām apgalvoja, ka došoties caur Helsinkiem uz Romu pāris dienas apciemot draugus, vienlaikus nespējot uzrādīt ne atpakaļceļa biļeti, ne ielūgumu no draugiem, ne pietiekamu finanšu līdzekļu esamību. Minētie apstākļi norādīja uz nelegālās nodarbinātības un imigrācijas risku Eiropas Savienības valstīs un bija pamats pieteicēja aizturēšanai.

[4.3] Pieteicēja norādītās iespējamās vajāšanas darbības, ja vispār tādas notikušas, nesasniedz nedz tādu smagumu, nedz intensitāti, lai tās varētu atzīt par smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu un lai tās būtu ticami uzskatāmas par patieso iemeslu izceļošanai no Bangladešas. Turklāt pieteicējs nav sniedzis pietiekamu un ticamu skaidrojumu, kādēļ viņš saistībā ar viņam izteiktajiem draudiem no aģenta puses nav vērsies policijā, un nav arī norādījis, ka valsts aizsardzība viņam nebūtu pieejama. Pieteicēja apgalvojumi par iespējamo policijas neobjektivitāti nav pamatoti ar faktiem vai atbilstošu izcelsmes valsts informāciju.

[5] Atbilstoši Patvēruma likuma 49.panta otrajai daļai lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par lēmumu atteikt bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, Administratīvā rajona tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja tā atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai šo lietu izspriestu.

Tiesa konstatē, ka pieteicējam bija iespēja iestādē mutvārdos sniegt paskaidrojumus par lietas apstākļiem, tostarp sākotnējās (*lietas 40.–45.lapa*) un personiskās intervijas (*lietas 29.–30.lapa*) laikā. Tāpat atbilstoši Administratīvā procesa likuma 204.panta otrajai daļai tika nodrošināta procesa dalībnieku procesuālo tiesību ievērošana, un procesa dalībnieki, ievērojot lietas izskatīšanas termiņu, savlaicīgi tika informēti par lietas izskatīšanu, nosakot termiņu papildu paskaidrojumu, pierādījumu, cita rakstura iesniegumu vai lūgumu iesniegšanai (*lietas 111.-112.lapa*). Šīs tiesības pieteicējs izmantoja (*lietas 116.-122.lapa*).

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka lietā iesniegtie pierādījumi ir pietiekami lietas izskatīšanai rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējs ir trešās valsts – Bangladešas – pilsonis, kurš atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir. Tāpat lietā nepastāv strīds par pieteicēja identitāti.

Strīds pastāv par to, vai ir pamats pieteicējam piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu.

[7] Vispirms tiesa izvērtēs pieteicēja atbilstību bēgļa statusa piešķiršanas kritērijiem.

Patvēruma likuma 37.panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību, vai bezvalstnieks, kurš, būdams ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tādu pašu iemeslu dēļ nespēj vai nevēlas tajā atgriezties un uz kuru neattiecas šā likuma 45.panta nosacījumi.

Lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt objektīvi pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg, kā arī jāvērtē pieteicēja sniegto paskaidrojumu ticamība (*sk. arī: UNHCR,Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Geneva, 2019, paragaphs 38, 42*).

[8] Izvērtējot pieteicēja sniegto informāciju par patvēruma pieprasīšanas motīviem, tiesa konstatē, ka pieteicējs nav sniedzis informāciju, ka viņš Bangladešā būtu saskāries ar vajāšanu, kas saistīta ar viņu rasi, tautību, reliģiju, piederību pie noteiktas sociālās grupas. Norādes uz minētajiem apstākļiem pieteicēja sniegtajā informācijā nav konstatējusi arī tiesa. Līdz ar to, tiesai nav pamata vērtēt pieteicēja iesniegumu atbilstību iepriekš minētajiem kritērijiem.

Pieteikuma papildinājumos pieteicējs kā galveno patvēruma lūguma motīvu norādījis uz politiski motivētu vajāšanu, uzsverot savu piederību *Avami līgai.*

Patvēruma likuma 39. panta pirmās daļas 5. punkts noteic, ka pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona, izvērtējot vajāšanas iemeslus, ņem vērā patvēruma meklētāja politiskos uzskatus vai viedokli par šā likuma 42. pantā minētajiem iespējamiem vajātājiem un viņu politiku neatkarīgi no tā, vai patvēruma meklētājs rīkojies saskaņā ar savu viedokli. Atbilstoši ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos izdotajai rokasgrāmatai, fakts, ka personas politiskie uzskati atšķiras no valdības uzskatiem, pats par sevi vēl nav iemesls, lai pieprasītu bēgļa statusu, personai jāpierāda, ka viņam šādu uzskatu dēļ ir bail no vajāšanas. Tādā gadījumā personai vajadzētu būt tādiem uzskatiem, kas nav pieņemami valdībai, jo tie kritizētu tās politiku un metodes. (..) Tas nozīmētu, ka personas uzskati kļuvuši zināmi varas iestādēm *vai arī tās šādus uzskatus viņam piedēvē* (*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Art. 80, 82*).

Tādējādi izskatāmajā lietā tiesai ir jāvērtē, cik ticama ir saistība starp pieteicēja politisko nostāju un vajāšanai pielīdzināmām darbībām, ar kurām pieteicējs baidās saskarties Bangladešā.

[9] Saskaņā ar Patvēruma likuma 32. panta pirmo daļu patvēruma lietā jāizmanto precīza un aktualizēta informācija no dažādiem avotiem, piemēram, no starptautiskām cilvēktiesību organizācijām, par vispārējo situāciju patvēruma meklētāja izcelsmes valstī.

No tiesas apskatītiem informācijas avotiem izriet, ka Bangladešā jau ilgstoši notiek sadursmes un vardarbības uzliesmojumi starp politiski konkurējošajiem spēkiem. Divas galvenās politiskās partijas – *Avami līga*un BNP – tiek uzskatītas par dinastijām, jo katru no tām vada pazīstamas politiskas ģimenes. 2024. gada janvārī*Avami līgas*līdere Šeika Hasina (*Sheikh Hasina)*tika atkārtoti ievēlēta premjerministra amatā ceturto reizi pēc kārtas. Opozīcija, tostarp galvenā opozīcijas partija BNP, aicinājusi Š. Hasinu atkāpties, kā arī boikotējusi vēlēšanas, pieprasot neatkarīgas pagaidu valdības izveidi un jaunu vēlēšanu izsludināšanu (*sk. EUAA, Bangladesh – Country Focus, p. 24–25, pieejams:https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024–07/2024_07_EUAA_COI_Report_Bangladesh–Country_Focus.pdf ; COI Report – Bangladesh: Country Overview, pieejams: https://euaa.europa.eu/publications/coi–report–bangladesh–country–overview*).

Publiski pieejamā informācija liecina, ka 2024. gada augustā ir notikusi Bangladešas politiskās vadības maiņa, proti, 2024. gada 5. augustā premjerministre Š. Hasina atkāpās no amata un aizbēga no valsts, valsts vadību pārņemot militārpersonām. Savukārt 2024. gada 6. augustā tika panākta vienošanās starp valsts prezidentu, studentu protestu pārstāvjiem, militāro spēku vadītājiem un sabiedrības pārstāvjiem par pagaidu valdības izveidošanu ar opozīcijas pārstāvi Nobela prēmijas laureātu Muhmadu Junusu (*Muhammad Yunus*). Pagaidu vadība apņēmās izmeklēt un saukt pie atbildības personas, kuras ir atbildīgas par pārmērīgu spēka lietošanu protestu apspiešanai, kā arī atbrīvoja protestu laikā aizturētos politieslodzītos, atcēla apsūdzības pret aktīvistiem, apņēmās izmeklēt vairāk nekā 700 piespiedu pazušanas, kas notika Š. Hasinas valdīšanas laikā. 2025. gada 17. novembrī Bangladešas Starptautiskais Noziegumu Tribunāls*in absentia* taisītajā spriedumā atzina bijušo premjerministri Š. Hasinu par vainīgu noziegumos pret cilvēci studentu protestu vardarbīgas apspiešanas laikā 2024.gadā. (*sk. Human Rights Watch, Bangladesh: Prime Minister Hasina Resigns amid Mass Protest, pieejams:https://www.hrw.org/news/2024/08/06/bangladesh–prime–minister–hasina–resigns–amid–mass–protests*; *Aljazeera. Nobel laureate Muhammad Yunus to lead Bangladesh interim government, pieejams:https://www.aljazeera.com/news/2024/8/6/nobel–laureate–yunus–to–lead–bangladesh–interim–govt–presidents–office*; *Human Rights Watch, Bangladesh: Back UN Investigation into Grave Abuses, pieejams:https://www.hrw.org/news/2024/08/26/bangladesh–back–un–investigation–grave–abuses*; *Bangladesh: Hasina Found Guilty of Crimes Against Humanity, pieejams:https://www.hrw.org/news/2025/11/17/bangladesh–hasina–found–guilty–of–crimes–against–humanity*).

Š. Hasina un viņas partija*Avami līga* pie varas bija 15 gadus – no 2009. līdz 2024. gadam. Partija paļāvās uz vēsturisku saistību ar Bangladešas neatkarības kustību, kas bija aktīva 1971. gadā notikušo neatkarības cīnu laikā. Tomēr ar laiku *Avami līgas* vadībā Bangladešas valdība kļuva arvien autoritārāka. Turklāt vardarbīga 2024. gada jūlijā–augustā notikušo studentu protestu apspiešana, kuras rezultātā vairāki protestētāji tika ievainoti vai pat nogalināti, ievērojami sabojāja *Avami līgas*publisko tēlu. Kriminālapsūdzības tika izvirzītas ne tikai Š. Hasinai, bet arī citām*Avami līgas* augstākajām amatpersonām. Tāpat tiek ziņots par vardarbīgiem uzbrukumiem pret *Avami līgas* aktīvistiem un atbalstītājiem (*EUAA, Bangladesh: Country focus, 64.–68.lpp.*).

Ievērojot minēto, tiesai pieejama informācija liecina par politiskās varas maiņu Bangladešā, kā rezultātā *Avami līga* ir zaudējusi savu agrāko politisko ietekmi, savukārt minētās partijas līderi un aktīvisti potenciāli var saskarties ar Bangladešas varas iestāžu vajāšanu, kā arī vardarbīgi noskaņoto Bangladešas iedzīvotāju uzbrukumiem.

Līdz ar to lietā jānoskaidro, vai pieteicēju ir pamats uzskatīt par pietiekami aktīvu *Avami līgas* atbalstītāju, lai viņam būtu objektīvs pamats baidīties no Bangladešā iespējami draudošas politiski motivētas vajāšanas.

[10] Tiesa konstatē, ka lietā galvenokārt ir strīds par to, vai pieteicēja stāstu par Bangladešā draudošo politiski motivēto vajāšanu var uzskatīt par ticamu. Izvērtējot pieteicēja dažādās patvēruma lietas izskatīšanas stadijās sniegtos paskaidrojumus, secināms, ka pieteicēja sniegtā informācija par viņa politisko aktivitāti un ar to saistīto vajāšanu ir pretrunīga un rada pamatu apšaubīt pieteicēja paskaidrojumus par viņam Bangladešā pastāvošo politiski motivēto apdraudējumu.

[10.1] Atbilstoši Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras (*European Union Agency for Asylum*) izdotajam pētījumam par ierādījumu un uzticamības novērtējums kopējās Eiropas patvēruma sistēmas kontekstā (*EUAA, Judicial analysis on evidence and credibility in the context of the Common European Asylum System*), par patvēruma meklētāja stāsta uzticamības vērtējuma kritērijiem var būt: iekšējā un ārējā konsekvence, pietiekama detalizācijas pakāpe, ticamība (*minētā pētījuma 4.5. sadaļa*). Ar iekšējo konsekvenci jāsaprot patvēruma meklētāja sniegto faktu kopējā saturiskā saskaņotība un vienotība. Ārējā konsekvence savukārt nozīmē patvēruma meklētāja stāstītā atbilstību vispārīgi zināmajai informācijai, tostarp izcelsmes valsts informācijai un citiem lietā esošajiem pierādījumiem. Izvērtējot stāsta iekšējo konsekvenci, tiesa ņem vērā visas neatbilstības un trūkumus, kuri ir konstatējami, izvērtējot pieteicēja rakstveida iesniegumos un intervijās norādītos faktus visās patvēruma pieteikuma izskatīšanas stadijās līdz pat gala lēmuma pieņemšanai patvēruma lietā. Galvenā uzmanība tiek pievērsta tam, cik lielā mērā patvēruma meklētāja stāstītais ir konsekvents, jo patiesu būtisko notikumu atspoguļojumam tādam būtu jābūt. Pieteicēja pamatstāstam būtu jābūt konsekventam visās patvēruma procedūras stadijās. Ir saprātīgi pieņemt, ka, ņemot vērā kultūras atšķirības vai patvēruma meklētāja personības iezīmes, daži patvēruma meklētāja stāsta

aspekti var palikt neskaidri, tomēr tiem nevajadzētu mazināt pamatstāsta kopējo ticamību. Tomēr, ir iespējama arī situācija, kad, izvērtējot dažādās patvēruma lietas izskatīšanas stadijās patvēruma meklētāja norādītos faktus, tiesai rodas pamats apšaubīt pieteicēja sniegto paskaidrojumu patiesumu. Piemēram, novēlota būtisku faktu atklāšana, vai arī novēlota būtisku pierādījumu iesniegšana var negatīvi ietekmēt kopējo pamatstāsta ticamību, ja vien no pieteicēja puses netiek sniegti vērā ņemami paskaidrojumi, kuri izskaidro šādu vilcināšanos (*pētījuma 4.5.1. sadaļa*).

[10.2] Izvērtējot pieteicēja stāstu, tiesa secina, ka pārvalde pamatoti uzskatīja, ka pieteicēja stāsts ticami neliecina par viņam draudošiem politiski motivētas vajāšanas draudiem Bangladešā.

No lietas materiāliem izriet, ka sākotnējā iesniegumā pieteicējs kā galveno motīvu patvēruma lūguma iesniegšanai norādīja konfliktu ar aģentu Bangladešā, kurš esot draudējis pieteicēju un viņa ģimenei nogalināt (*lietas 37.lapa*).

Sākotnējā intervijā pieteicējs atkārtoti norādīja, ka nevēlas atgriezties Bangladešā, jo aģents, kurš esot organizējis ar pieteicēja izceļošanu saistītas vīzas kārtošanu, esot draudējis pieteicēju un viņa ģimeni nogalināt. Tomēr pieteicējs nav spējis izskaidrot nogalināšanas iemeslus (*lietas 40.-45.lapa*).

Savukārt personiskajā intervijā pieteicējs jau skaidri apliecināja, ka Latvijā ir iebraucis ar mērķi strādāt. Tieši darba tiesisko attiecību nodibināšana ar darba devēju no Latvijas bija pamats pieteicēja izceļošanai no Bangladešas. Atbildot uz intervētāja precizējošiem jautājumiem, pieteicējs norādīja, ka savus dzīves apstākļus Bangladešā viņš raksturo kā vidējus. Pieteicējs esot dzīvojis ar savu laulāto un meitu, viņš esot strādājis kuģu remonta darbnīcā. Situāciju Bangladešā pieteicējs raksturoja kā nedrošu. Šo nedrošības sajūtu pieteicēja gadījumā pastiprinot viņa piederība *Avami līgai*. Vienlaikus, lūgts pastāstīt par uzbrukumu vai apdraudējumu saistībā ar viņa piederību šai partijai, pieteicējs divas reizes apliecināja, ka ar šādu apdraudējumu neesot saskaries. Tāpat pieteicējs, atbildot uz jautājumu, kādi ir partijas mērķi, norādīja, ka mērķi ir mainīt valsti, lai tā ir neatkarīga (*lietas 29.-31.lapa*).

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējam ir ļoti virspusēja informācija par partijas mērķiem un pārvalde Lēmumā pamatoti norādīja, ka lietas materiāli neliecina par viņa aktīvu dalību *Avami līgas*pasākumos.

Tiesa piekrīt arī pārvaldes viedoklim, ka nav objektīva pamata pieteicēju uzskatīt par aktīvu *Avami līgas*biedru, kuram Bangladešā būtu pamats baidīties no politiski motivētiem uzbrukumiem. Lietas materiāli skaidri liecina par to, ka līdz izceļošanai no Bangladešas 2025. gada 10. janvārī neviens pieteicējam neesot personīgi draudējis kā partijas biedram. Šis apstāklis, vērtējot to kopsakarā ar izcelsmes valsts informāciju, atbilstoši kurai atklāta vēršanās pret *Avami līgas*biedriem pieņēmās spēkā kopš 2024. gada jūlijā, norāda, ka pieteicēja gadījumā nav pamata uz viņu attiecināt politiski motivētas vajāšanas draudus. Turklāt tiesa ņem vērā arī to apstākli, ka pieteicējs savu patvēruma lūgumu sākotnēji nesaistīja ar savu politisko piederību un pārliecību. Sākotnējā intervijā pieteicējs nenorādīja, ka izcelsmes valstī bija poliski aktīvs, piederību *Avami līgai* pieminot vien personiskajā intervijā. Lai arī pieteikuma papildinājumos tiesai pieteicējs kā galveno motīvu patvēruma saņemšanai Latvijā norāda savu politisko nostāju, tiesa konstatē, ka šī pieteicēja nostāja nonāk pretrunā ar lietas materiāliem un pieteicēja patvēruma procedūras dažādās stadijās sniegto informāciju. Turklāt tiesa konstatē, ka pieteicēja pieteikuma papildinājumos izteikts apgalvojums par to, ka Bangladešā šobrīd pie varas atkal ir partija BNP, neatbilst izcelsmes valsts informācijai. Arī šis apstāklis liecina par pieteicēja ļoti paviršām zināšanām par Bangladešas politiskajām aktualitātēm un apstiprina sākotnējā intervijā fiksēto pieteicēja atziņu, ka viņš nav bijis politiski aktīva persona. Turklāt pieteicējs ilgstoši ir dzīvojis un strādājis ārpus Bangladešas, proti, no 2014.gada līdz 2024.gadam ir strādājis Katarā (*lietas 30.lapa*). Šis apstāklis vēl jo vairāk mazina pieteicēja stāsta par aktīvu politisko darbību Bangladešā ticamību.

[10.3] Pieteicējs, lai pierādītu pret viņu vērstās vajāšanas izpausmes, ir iesniedzis *Avami līgas* partijas biedra apliecības un zvēresta kopijas. Tiesa norāda, ka patvēruma procedūras ietvaros gan pārvaldei, gan arī tiesai ir ierobežotas iespējas pārbaudīt patvēruma lietā iesniegto pierādījumu autentiskumu. Konkrētajā gadījumā pierādījumi tika iesniegti kopiju veidā, kas liek uzmanīgi un kritiski vērtēt šo pierādījumu izcelsmi un saistību ar pieteicēja individuālajiem apstākļiem. Kā jau tas tika minēts, par uzticamības vērtējuma kritērijiem patvēruma lietās var būt: iekšējā un ārējā konsekvence, pietiekama detalizācijas pakāpe, no kurām ir atkarīgs patvēruma

meklētāja stāsta ticamības izvērtējums. Izskatāmajā gadījumā šajā spriedumā konstatētie iekšējās konsekvences trūkumi liek tiesai kritiski vērtēt pieteicēja iesniegtos pierādījumus, apšaubot gan to autentiskumu, gan arī saistību ar pieteicēju individuālajiem apstākļiem.

[11] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs nav sniedzis ticamu informāciju par viņa individuālajiem apstākļiem, kas radītu pamatu uzskatīt, ka Bangladešā viņš būtu ticis vajāts viņa politisko uzskatu dēļ un nākotnē varētu saskarties ar darbībām, kas būtu pielīdzināmas vajāšanas darbībām Patvēruma likuma izpratnē viņa politisko uzskatu dēļ.

Līdz ar to tiesa secina, ka pieteikums daļā par bēgļa statusa piešķiršanu nav pamatots un ir noraidāms.

[12] Saskaņā ar Patvēruma likuma 40. panta pirmo daļu uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kuram nevar piešķirt bēgļa statusu saskaņā ar šā likuma 37. panta pirmo daļu un uz kuru neattiecas šā likuma 46. panta nosacījumi, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību. Patvēruma likuma 41. pants skaidro, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir: 1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde; 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana; 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 42. panta noteikumiem, vajātāji vai smaga kaitējuma nodarītāji var būt: 1) izcelsmes valsts; 2) izcelsmes valsts partijas vai organizācijas, kas kontrolē šo valsti vai būtisku tās teritorijas daļu; 3) izcelsmes valsts grupējumi vai personas, ja ir iespējams pierādīt, ka izcelsmes valsts, tās partijas vai organizācijas vai starptautiskās organizācijas nav spējīgas vai nevēlas nodrošināt aizsardzību pret vajāšanu vai smagu kaitējumu, kā noteikts šā likuma 43. pantā. Patvēruma 43. panta otrās daļas izpratnē aizsardzība ir nodrošināta, ja tā ir efektīva un neierobežota laikā un izcelsmes valsts vēlas un spēj veikt pasākumus, lai novērstu smagu kaitējumu, tai skaitā uztur efektīvu tiesību sistēmu, kuras mērķis ir atklāt ar smagu kaitējumu saistītas darbības, kā arī apsūdzēt un sodīt par šīm darbībām, un ja patvēruma meklētājam ir pieejama šāda aizsardzība.

Tādējādi, lai pieteicējam piešķirtu alternatīvo statusu, papildu tam, ka viņš ir trešās valsts valstspiederīgais, kurš atrodas ārpus savas izcelsmes valsts un kuram nevar piešķirt bēgļa statusu, kas jau iepriekš konstatēts šajā spriedumā, ir jākonstatē, ka viņš pēc atgriešanās Bangladešā varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību.

[13] Izskatāmajā gadījumā turpmāk norādīto apsvērumu dēļ tiesa nekonstatē tiesisku pamatu arī alternatīvā statusa piešķiršanai.

[13.1] Bangladešā ir spēkā nāves sods un tas tiek piemērots par tādiem noziegumiem kā slepkavība, mudināšana uz apvērsumu, narkotisko un psihotropo vielu nelikumīga aprite, cilvēktirdzniecība, valsts nodevība, spiegošana, kara noziegumi un terorisms (*sk. Cornell Center on the Death Penalty Worldwide, Death Penalty Database, Bangladesh, April 22, 2020, pieejams:https://dpw.lawschool.cornell.edu/database/#/results/country?id=6*).

Pieteicējs nav norādījis, ka Bangladešā viņam draud nāves sods vai ka viņš varētu būtu apsūdzēts tādos nodarījumos, par kuriem varētu draudēt nāves sods. Ievērojot minēto, tiesa piekrīt pārvaldes Lēmumā norādītajam, ka no pieteicēja lietas materiāliem neizriet, ka viņš varētu būt apsūdzēts kādā no noziegumiem, par ko draud nāves sods, tāpēc arī nav pamata uzskatīt, ka viņam Bangladešā varētu draudēt nāves soda piespriešana vai tā izpilde Patvēruma likuma 41. panta 1. punkta izpratnē.

[13.2] Vērtējot pieteicēja pieteikuma atbilstību Patvēruma likuma 41. panta 2. punktā minētajam smaga kaitējuma kritērijam, no lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicējs dažādās patvēruma stadijās savu nevēlēšanos atgriezties Bangladešā pamatoja ar apdraudējumu no aģenta puses. Šo apdraudējumu pieteicējs uzskata par smaga kaitējuma draudiem Patvēruma likuma izpratnē.

Tiesa pievienojas pārvaldes Lēmumā norādītājam argumentam, ka Latvijā patvērumu pieteicējs lūdzis vien pēc tam, kad ticis aizturēts, kas liecina par to, ka pieteicējs patvēruma procedūru izmanto tikai, lai iegūtu iespēju uzturēties Eiropas Savienības teritorijā. Turklāt pieteicējs konfliktu ar aģentu raksturoja vispārīgi un nekonkrēti. Vērtējot pieteicēja stāstu, tiesai nav pamata konstatēt, ka savu konfliktu ar aģentu pieteicējs nevarētu atrisināt sarunu ceļā, vai arī, nepieciešamības gadījumā iesaistot vēršoties Bangladešas tiesībsargājošajās iestādēs. Tiesai pieejamie izcelsmes valsts informācijas avoti neliecina par to, ka Bangladeša nebūtu spējīga nodrošināt saviem pilsoņiem nepieciešamo tiesībsargājošo iestāžu aizsardzību vismaz pamata līmenī (*sk Freedom in the World: Bangladesh*).

Līdz ar to izskatāmajā gadījumā nav konstatējams pamats uzskatīt, ka pieteicējs Bangladešā patiesi varētu saskarties ar spīdzināšanu, necilvēcīgu vai pazemojošu sodīšanu vai necilvēcīgu attieksmi Patvēruma likuma 41. panta 2. punkta izpratnē.

[13.3] Vērtējot pieteicēja pieteikuma atbilstību Patvēruma likuma 41. panta 3. punktā minētajam smaga kaitējuma kritērijam, no publiski pieejamās informācijas konstatējams, ka pilsoņu nemieri un vardarbīgās sadursmes, kas Bangladešā norisinājās no 2024. gada jūlija, šobrīd lielākoties ir beigušās. Tomēr tiek ziņots, ka politiski motivēta vardarbība turpinās, kā arī politiskā nestabilitāte ir negatīvi ietekmējusi policijas spējas aizsargāt no vardarbības sievietes un bērnus (*sk. Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras 2025. gada augusta ziņojuma par Bangladešu https://euaa.europa.eu/publications/coi–report–bangladesh–country–focus–0 6.1. sadaļu ;U.S. Department Of State – Bureau Of Consular Affairs, Bangladesh Travel Advisory*). Vienlaikus nav pamata uzskatīt, ka valstī pastāvētu augsti iekšēja bruņota konflikta riski. Drošības risku kontekstā attiecībā uz pieteicēju nav konstatējami individuāli apstākļi, kuru dēļ pieteicējs būtu pakļauts lielākam individuālam riskam saskarties ar apdraudējumu Patvēruma likuma 41. panta 3. punkta izpratnē.

[14] Tiesa neizslēdz iespēju, ka pēc atgriešanās Bangladešā pieteicējs, iespējams, varētu saskarties ar sākotnējām grūtībām atrast darbu un nodrošināt sev iztiku. Taču, ņemot vērā to, ka pieteicējs ir jauns, fiziski vesels cilvēks darbaspējīgā vecumā, kas Bangladešā ir dzimis un uzaudzis, tātad pārzina vietējās tradīcijas un arī vietējo valodu, tiesa nesaskata apstākļus, kas pieteicējam liegtu nodrošināt sev eksistenci. Turklāt Bagladešā joprojām dzīvo pieteicēja ģimene, kas var sniegt nepieciešamo sākotnējo atbalstu. Līdz ar to pieteicējam nav objektīvu šķēršļu atgriezties dzīvot Bangladešā.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa nekonstatē priekšnoteikumus pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai arī par alternatīvā statusa piešķiršanu.

[15] Līdz ar to pārsūdzētais lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicēja pieteikums – par nepamatotu un ir noraidāmu.

[16] Kā ir atzīts Senāta judikatūrā, tiesai nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru argumentu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Senāta 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA–66/2010 14.punktu, 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA–186/2012 10.punktu*). Līdz ar to tiesa nesniedz detalizētu novērtējumu katram procesa dalībnieka argumentam, bet gan tikai tiem, kam ir nozīme konkrētā strīda izšķiršanā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251. pantu, Patvēruma likuma 49. panta sesto daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt/Persona A/ (*/Persona A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Spriedums ir galīgs un nav pārsūdzams.

Tiesnese D. Ābele